

her citere noget af Sukommessen — var der samtidsigt mellem de ikke strengt efterseede omtrent 1 af 4, altsaa var Tallet meget større mellem de sidste end mellem de første. I denne Henseende trænges der altsaa i meget høi Grad til en Reform i det hele Tilsyn, og jeg vil ansee det for fuldkommen besøiet, om der i Lovens udtalelse en bestemt Forpligtelse, baade for Kommunalbestyrelsen og de andre dermed beskæftigede Autoriteter til at enes om et saadant Regulativ for Prostitutionens Ordning. Forsaavidt troer jeg altsaa, at der ikke vil være Noget til Hinder for at gaae ind paa det Forslag, den ærede Rigsdagsmand har stillet, nemlig dets første Punktum; der er derved Intet som helst foregrebet, og jeg kan sige til, at der allerede er gjort saadanne forberedende Arbejder med Hensyn til Udarbejdelsen af et Reglement for Prostitutionen, at det neppe kan være forbundet med synderlig Vanskelighed for Justitsministeren i kort Tid at faae det bragt tilveie. Anderledes forholder det sig derimod med det andet Punktum af det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand har stillet. Dette Punktum gaaer ud paa, at Politidirektøren skal ophøre at have den Plads i Kjøbenhavns Sundhedskommission, han hidtil har haft, og at denne Plads skal overdrages til en Inspektør, som paa hans Vegne skal være Formand i bemeldte Kommission og i det Hele have den udøvende Myndighed, som Sundhedsvedtægten nu paalægger Politidirektøren, saaledes at kun Retten til at nægte at bringe Kommissionens Beslutninger til Udførelse skulde vedblive at være hos Politidirektøren. Affæet fra forskjellige underordnede Betragtninger, saasom at det synes mindre korrekt at lade en Politinspektør være Formand i denne Kommission, i hvilken der sidder forskjellige af Kommunens Embedsmænd, hvis Myndighed og Stilling maae siges at være hans betydelig overordnede, er der andre Grunde, som gjøre, at man ikke vil være istand til at gaae ind paa dette Punktum. Den øverste Bestyrelse af samtlige under Politiet henlagte Grene maa og bør absolut vedblive at være hos Politidirektøren, hvorimod det underordnede Tilsyn, den daglige faste Kontrol med de enkelte Grene henigtsmæssigst kan henlægges under de enkelte

Inspektører, hvem jeg for mit Vedkommende ønsker tillagt al den Selbstændighed, som Tjenestens Løb tillader og fordrer. Men paa den anden Side er det dog ogsaa nødvendigt, at man holder paa, at Politidirektøren er den øverste Spids for samtlige de under Politiet samlede Forhold, og som Følge deraf forekommer det mig, at det er fuldkommen i sin Orden, at Politidirektøren baade er og vedbliver at være Medlem af den kjøbenhavnske Sundhedskommission og at fungere som dens Formand. Enhver vil desuden let see, at det fører til Misligheder at sætte Inspektøren i hans Sted, naar det dog skal være Politidirektøren, der i sidste Instants kan nægte at efterkomme Sundhedskommissionens Beslutning; Referatet af selve Sundhedskommissionens Forhandlinger vilde naae ham, ikke igjennem hans egen Tilstedeværelse i denne Forsamling, men igjennem hans Underordnede. Dette vilde ikke være heldigt, men dertil kommer endnu en Betragtning, og det er den, at dersom vi her vedtage det andet Punktum af den ærede Rigsdagsmands Forslag, saa vilde vi tildeels gjøre den Beslutning om, som vi fattede forleden Dag, idet vi vedtog at lade i § 5 anden Linie den relative Sætning, som deelte Forretningerne mellem Inspektørerne, gaae ud. At vedtage det andet Punktum af den ærede Rigsdagsmands Forslag vilde omtrent være det Samme som at sige, at en af de to Inspektører, til hvilke vi nu have indskrænket Antallet, skal forestaae Sundhedsvæsenet i Kjøbenhavn, og efter Sammenhængen med det første Affnit af den foreslaaede nye Paragraf vil det fremdeles komme til at bethyde, at denne Inspektør tillige kommer til at forestaae Prostitutionsvæsenet. Jeg kan nu i og for sig ikke have Noget imod, jeg maa tværtimod ansee for ønskeligt, at Prostitutionen henlægges under en særlig Inspektør, thi en af de Omstændigheder, som væsentlig have gjort, at det for Dieblisset staaer saa slet til med denne Ting, er netop, at Tilsynet med Prostitutionen er deelt mellem tre ligeordnede Embedsmænd, der uden egentlig at vide, hvor langt deres Myndighed gaaer og hvor langt deres Forpligtelse rækker, hver for sig tager de Foranstaltninger, som de synes hensigtsmæssige, hvor-